

[Johs. Christiansen.]

blot logikken i, at det lille, svage Danmark efter pagttilslutningen fortsat skulle opretholde en dansk styrke udenfor sine grænser. Alligevel blev det år efter år vedtaget af dette høje ting at fortsætte hermed, og nu skal man altså til det igen, og det endda til trods for de ændringer i situationsbilledet, som vitterligt er indtrådt i fjor, hvorved besættelsesstatutten af 25. maj 1952 blev sat ud af kraft.

Den tidligere begrundelse, at Danmark som vestallieret stat måtte påtage sig sin del af byrderne ved at holde Tyskland besat, eksisterer i hvert fald ikke mere. Så vil man måske sige, at ved rigsdagsbeslutning af 9. februar 1951 blev kommandoet afgivet til den øverstkommanderende for NATO, og at denne afgivelse, uanset den vesttyske suverænitätsakt af 1955, stadig står ved magt og ikke kan ændres uden gennem forhandlinger med NATOs chef. Dette er rigtigt, men må jeg da stille den højtærede forsvarsminister et naturligt og meget nærliggende spørgsmål: Er sådanne forhandlinger blevet ført, og i bekræftende fald med hvilket resultat? I samme forbindelse vil jeg gerne spørge, om der er ført forhandlinger med selve Tyskland, med regeringen i Bonn, om, på hvilke vilkår denne styrke stadig skal forblive i Tyskland, og om man i Tyskland overhovedet nærer ønske om, at denne håndfuld folk fra Danmark stadig skal være placeret i Holsten.

Jeg søgte i fjor, da samme sag var til behandling her, at få en udtalelse fra ministeren om de militære grunde, der efter hans opfattelse skulle kunne motivere kommandoets forbliven i Tyskland. Ministeren fandt ikke anledning til på det tidspunkt at give en sådan begrundelse. Jeg beder ham da om at gøre det nu. Situationen er efter min og mange andres vurdering ændret i en sådan grad, at denne min gentagne anmodning næppe kan betegnes som utidig eller særlig påtrængende.

Jeg spurgte før, om der er ført forhandlinger med Tyskland om vilkårene for fortsættelsen. Jeg spurgte i fjor om, hvordan det forholdt sig med de finansielle konsekvenser, for så vidt loven blev forlænget. Derved tænkte jeg på den ny tingenes tilstand, at Tyskland i henhold til de seneste

overenskomster har ret til at reducere sit bidrag til besættelsesstyrkernes opretholdelse i Tyskland. En sådan reduktion medfører naturligt, at de danske udgifter forøges tilsvarende. Jeg spurgte i fjor ministeren, om der var foretaget beregninger over, hvad dette ville koste, hvad merudgifterne ville blive. Men det mente ministeren ikke heller på det tidspunkt at kunne svare på, og jeg vil da gerne gentage mit spørgsmål. Er en sådan beregning foretaget nu, og hvilke merudgifter vil det efterhånden påføre Danmark, at vi lader kommandoet forblive i Tyskland?

Ministeren oplyste i sin fremsættelse, at regeringen havde overvejet kun at lade forlængelsen gælde for et halvt år. Noget lignende foreslog jeg allerede i fjor. I år ville der være endnu mere grund til at nøjes hermed. Men desværre synes det altså, at regeringen har ment, at forlængelsen igen skal løbe et helt år. Jeg tror, det ville interessere offentligheden overordentligt, hvis ministeren ville oplyse, hvilke grunde der har været udslagsgivende ved regeringens beslutning om ikke at nøjes med et halvt år, for så vidt den ikke kort og godt ville have sat punktum nu med det samme. Det havde været det reelleste. Noget blot tilnærmelsesvis afgørende for det vesttyske forsvar kan 1 500—1 600 mand, placeret i Itzehoe, bestemte ikke være. Frankrig har til brug i Nordafrika taget ca. 150 000 mand ud af NATO-forsvaret, uden at man dog har mødt nogen særlig energisk reaktion deroverfor fra NATO-ledelsens side. Mon SHAPE dog så ikke med forståelse ville se på et dansk ønske om at få vor diminutive styrke hjem bag egne grænser? Alt taget i betragtning skulle der ikke kunne herske synderlig tvivl om, at et sådant skridt ville være i god overensstemmelse med netop det, som man kan forvente kan være opnåeligt i den helt nye situation, der er indtrådt.

Så vidt jeg har forstået, er regeringen i gang med overvejelser af, hvad der kan spares på budgetterne, de militære såvel som de civile. Jeg anbefaler indtrængende, at regeringen inddrager Tysklandskommandoet i disse overvejelser og i konsekvens heraf nøjes med at forlænge loven om kommandoet for den tid, det vil tage at få de nævnte overvejelser afsluttet.